

Til § 9.

Reglen i *stk. 1* svarer til udkastets § 6, *stk. 1*, jfr. § 13, *stk. 2*. Man har dog fundet det unødvendigt at foreskrive, at den særlige værge skal beskikkes efter indstilling af det sociale udvalg, en forskrift, som heller ikke findes i den gældende lovgivning om sterilisation og kastration.

Bestemmelserne i *stk. 2 og 3* svarer til udkastets § 7, *stk. 2*, jfr. § 13, *stk. 2*, idet man dog for at forenkle og lette administrationen af reglen i *stk. 2* har formuleret bestemmelsen ens for umyndige og for sindssyge og åndssvage.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 6, *stk. 2*, jfr. § 13, *stk. 2*, med den ændring, at vejledning ikke nødvendigvis skal være givet, før begæringen fremsættes, men blot før en eventuel tilladelse gives.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 11, *stk. 2*, og § 14 (delvis), idet man dog har undladt udtrykkeligt at foreskrive, at indgrebet eller behandlingen skal foretages snarest muligt efter tilladelsens meddelelse.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer med visse redaktionelle ændringer til udkastets § 8, *stk. 1*, jfr. § 14, og § 11, *stk. 1*.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 15 for så vidt angår bemyndigelsen for justitsministeren til at fastsætte regler om efterundersøgelse af personer, der er kastreret. Herudover indeholder bestemmelsen en bemyndigelse for ministeren til at give regler om behandlingen af sterilisationsansøgninger, idet det som nævnt i de almindelige bemærkninger er anset unødvendigt at optage reglerne herom i loven.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 9. Man har dog fundet det unødvendigt at foreskrive, at beskikkelse skal ske efter indstilling af højesterets præsident, og at honorarer og andre udgifter til de beskikkede dommere og disses stedfortrædere skal afholdes af statskassen.

Til §§ 15 og 16.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til udkastets §§ 16 og 17.

Til §§ 17 og 18.

I betænkningen side 77 er redegjort for, i hvilket omfang de gældende bestemmelser om sterilisation og kastration har gyldighed for Færøerne og Grønland. Af redegørelsen fremgår endvidere, at loven om mødrehjælpsinstitutioner ikke er sat i kraft for disse landsdele.

Forinden de foreslåede nye bestemmelser derfor eventuelt sættes i kraft for Færøerne og Grønland, for Færøernes vedkommende som afløsning af de gældende bestemmelser i lovene fra 1934 og 1935, må der tages stilling til, hvem kompetencen til at meddele sterilisationstilladelser skal tilkomme, ligesom der også i øvrigt kan tænkes at måtte foretages afvigelser fra de nye regler under hensyn til de særlige færøske og grønlandske forhold.

Overvejelserne herom er endnu ikke afsluttede. Bl. a. for at undgå opretholdelsen for Færøernes vedkommende af den hidtidige ordning, hvorefter sterilisationstilladelser meddeles af henholdsvis justitsministeriet og sterilisationsnævnet, har man imidlertid fundet det ønskeligt, at loven træder i kraft for Færøerne og eventuelt Grønland samtidig med ikrafttrædelsen for den øvrige del af landet. Det foreslås derfor, at justitsministeren bestemmer tidspunktet for lovens ikrafttræden, og at loven ved kgl. anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de nødvendige afvigelser.